

רע"פ 1151/22 - יצחק דבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1151/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: יצחק דבי

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ג 35265-03-21 מיום 19.1.2022 שניתן על ידי כב' השופטים יעל רז-לוי, יואל עדן ואריאל חזק

בשם המבקש: עו"ד נמרוד אבירם

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופטים י' רז-לוי, י' עדן וא' חזק) בעפ"ג 35265-03-21 מיום 19.1.2022, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום באילת (כב' השופטש' ברגר) בת"פ 9881-06-17 מיום 2.2.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה), והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודה בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). כן צירף המבקש תיק נוסף בו הורשע בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין (להלן: התיק הנוסף). בתמצית, על פי

עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש החזיק, עם אחרת, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 26.5743 גרם, לצריכה עצמית, וכן מכר סם מסוכן מסוג מריחואנה בתמורה לסך של 300 ש"ח. אשר לתיק הנוסף, על פי כתב האישום המתוקן שם, המבקש איים על עמיתו לשעבר לעבודה ועל בן זוגה כי יפגע שלא כדין בגופם.

2. בגזר הדין קבע בית משפט השלום מתחם עונש הולם ביחס לשני האירועים, הכולל עונש מאסר שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בגזירת העונש בתוך המתחם קבע בית המשפט, כנקודת מוצא, כי לא נמצאה הצדקה לסטות ממנו, לקולא או לחומרא. כן קבע בית המשפט כי לא נמצאה הצדקה להיעתר לבקשת המבקש להורות על הארכת מאסר מותנה בן 10 חודשים שעומד ותלוי כנגדו. לגופו של עניין לקח בית המשפט בחשבון, מחד גיסא, את שיקולי ההרתעה; עברו הפלילי של המבקש, הכולל עבירות אלימות וסמים, וכך שחזר לבצע עבירות נוספות חודשים ספורים לאחר שחרורו ממאסר קודם; והתרשמותו השלילית של שירות המבחן מהמבקש, כעולה מהתסקירים שהוגשו בעניינו. מאידך גיסא, התייחס בית המשפט להודאת המבקש ולקיחת האחריות מצדו; לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות; לנסיבותיו האישיות; ולמאמציו להשתקם, הגם שאלה לא צלחו. במכלול נסיבות העניין מצא בית המשפט להקל מעט עם המבקש ולמקם את עונשו ברף הנמוך של המתחם, וכן להפעיל את המאסרים המותנים שעומדים לחובתו - חלקם בחופף וחלקם במצטבר. לפיכך, גזר בית המשפט על המבקש עונש של 7 חודשי מאסר בפועל בגין העבירות מושא ההליך שלפניו; הפעיל מאסר מותנה בן 10 חודשים - 4 חודשים במצטבר ו-6 חודשים בחופף; והפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים - 2 חודשים במצטבר ו-4 חודשים בחופף - כך שהוטל על המבקש עונש כולל של 13 חודשי מאסר בפועל. כן הפעיל בית המשפט התחייבות על סך 10,000 ש"ח; והטיל על המבקש התחייבות נוספת ופסילה מותנית.

3. המבקש ערער על גזר דינו של בית משפט השלום, וערעורו התקבל באופן חלקי. בדיון הראשון לפניו הורה בית משפט קמא על הגשת תסקיר שירות מבחן נוסף בעניינו של המבקש. מתסקיר שירות המבחן מיום 26.12.2021 עלה, כי קיים סיכון גבוה לצריכת סמים חוזרת ולהישנות עבירות מצד המבקש, וכי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, נוכח התנהלותו המורכבת וכך שלא ניצל את ההזדמנויות הטיפוליות שניתנו לו. אחר האמור, ובשים לב למכלול השיקולים הרלוונטיים, בא בית המשפט למסקנה כי יש לדחות את הערעור, בעיקרו, משאין הצדקה להתערב בחומרת עונשו, המקל ממילא, של המבקש. עם זאת, מצא בית המשפט, לפניו משורת הדין, להורות על חפיפה נוספת של אחד משני המאסרים המותנים - כך שהמאסר המותנה בן 6 החודשים יופעל כולו בחופף, באופן שיושת על המבקש עונש כולל של 11 חודשי מאסר בפועל.

4. המבקש לא השלים עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפניו ובקשת עיכוב הביצוע שהוגשה עמה. בבקשתו שב המבקש על טענותיו לפני הערכאות קמא, וטוען כי יש לתת לו רשות ערעור משיקולי צדק; לאור מאמציו השיקומיים; מכיוון שעניינו מעלה שאלה עקרונית בדבר הארכת מאסרים מותנים; ונוכח חילופי המותב בבית משפט קמא.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת

מענינים של הצדדים, או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3224/19 אביב נ' מדינת ישראל (28.5.2019)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלו, וזו נטועה בעניינו הפרטי של המבקש. די בכך כדי לדחותה.

6. למעלה מן הצורך, דין הבקשה להידחות גם לגופה. כידוע, כאשר הבקשה מופנית נגד חומרת העונש, כבמקרה דנן, תינתן רשות ערעור במקרים חריגים בלבד, בהם העונש שנגזר חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בנסיבות דומות (רע"פ 681/22 ברמי נ' מדינת ישראל (30.1.2022) (להלן: עניין ברמי)). עניינו של המבקש אינו בא בגדר מקרים חריגים אלה (ראו והשוו, למשל: רע"פ 6286/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.9.2020); ועניין ברמי). ממילא נראה כי הערכאות קמא נתנו את המשקל הראוי, ואף למעלה מכך, לטענות המבקש, ובכלל זאת לטענותיו בדבר הארכת תקופת התנאי, חלופי הזמן ומאמציו השיקומיים. עוד אוסיף, כי איני סבור שהיה בשינוי המותבים משום פגיעה במבקש, ובלאו הכי אין די בהעלאת טענות בעלמא כדי לבסס פגיעה כאמור. יתר על כן, נראה כי טענות המבקש בהקשר זה אף לא הועלו לפני בית משפט קמא (ראו, למשל, רע"פ 1287/16 אבודרהם נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (16.4.2018); ורע"פ 2298/20 עזרא נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (5.4.2020)).

7. סוף דבר, הבקשה נדחית. לפיכך, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. המבקש יתייצב לריצוי עונשו על פי האמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ט"ו באדר א' התשפ"ב (16.2.2022).

ש ו פ ט